

Súd: Okresný súd Bratislava V  
Spisová značka: 6C/361/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514218403  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Rusňáková  
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1514218403.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudkyňou JUDr. Katarínou Rusňákovou v právnej veci navrhovateľky: T. U. T., nar.: XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, U., zastúpená: Advokátska kancelária VASIL, ŠIMONOVICH & partners, s.r.o., IČO: 47 240 482, so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti odporcovi: News and Media Holding a.s., IČO: 47 256 281, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, zastúpený: SCHWARZ advokáti, s.r.o., IČO: 36 585 285, Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy 80.000,- Eur, takto

### rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý písomne sa ospravedniť navrhovateľke v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku v nasledovnom znení, ktoré odporca zašle doporučené poštou na adresu bydliska navrhovateľky, zároveň ho odporca na svoje náklady uverejní v najbližšom vydaní periodika PLUS JEDEN DEŇ a uverejní ho na svojej webovej stránke [www.pluska.sk](http://www.pluska.sk), na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bol dňa 22.03.2014 uverejnený článok s názvom „Najprv tresty potom masáž pfs. Priväzovala učiteľka svojich tretiakov o stoličky?“. Vážená pani T. U. M., týmto sa Vám úprimne ospravedľujeme za šírenie nepravdivých informácií o Vašej osobe, o Vašich vyučovacích schopnostiach a skúsenostiach týkajúcich sa Vášho pôsobenia na Základnej škole v U. a za šírenie nepravdivých údajov o Vašom prístupe k žiakom jednej triedy prvého stupňa Základnej školy v U.. Zverejnené informácie sa nezakladajú na pravde, za čo sa Vám týmto ospravedľujeme. News and Media Holding a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 47 256 281, vydavateľ denníka PLUS JEDEN DEŇ a prevádzkovateľ webstránky [www.pluska.sk](http://www.pluska.sk).

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Odporca je p o v i n n ý do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku nahradiť navrhovateľke trovy konania 516,- Eur titulom súdneho poplatku, 693,98 Eur titulom cestovných nákladov navrhovateľky 9,- Eur za elektronické podania a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 6.674,44 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky vedený v Tatra banka, a.s., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, N.: U U.: O. SK BX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy štátu vo výške 44,60 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 16.07.2014 domáhala ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 80.000,- Eur a náhrady trov konania z dôvodu, že odporca neoprávnene zasiahol do

navrhovateľkinej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj do súkromia. Uviedla, že je bývalou učiteľkou na Základnej škole U., U. XX, XXX XX U. kde bola zamestnaná v období od 01.08.1994 do 31.10.2013. Ku skončeniu pracovného pomeru došlo daním výpovede zo strany zamestnávateľa - ZŠ U.. Uvedené skončenie pracovného pomeru navrhovateľka napadla včas podanou žalobou, ktorej Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní pod sp. zn. 7CPr/2/2013 vyhovel a rozhodol, že výpoveď daná navrhovateľke je neplatná. Rozhodnutie súd prvého stupňa sa v priebehu konania stalo právoplatným. V súvislosti s pôsobením navrhovateľky na vyššie uvedenej základnej škole, odporca, ako vydavateľ periodickej tlače, publikoval dňa 22.03.2014 v denníku Plus Jeden Deň na str. 8 článok s názvom „Najprv tresty potom masáž pfs. Priväzovala učiteľka svojich tretiakov o stoličky?“ Jedná sa o článok redaktorky U. P., ktorý bol publikovaný aj prostredníctvom webového sídla žalovaného na adrese: <<http://www.pluska.sk/spravy/z-domova/najprv-tresty-potom-masaz-prs-privazovala-ucitelka-svojich-tretiakov-stolicky.html>> (ďalej len ako „článok“).V uvedenom článku boli uvedené informácie o tom, že učiteľka Základnej školy U. - štyridsiatnička U. M., ktorá učila na škole približne XX rokov, mala priväzovať o stoličky svojich žiakov, a tak si vynucovať disciplínu a poriadok. Potom sa dala hladiť a masírovať. Ďalej je v článku uvedené, že predmetná učiteľka mala žiakom, ktorí boli vtedy tretiaci kázať mlčať. Deti ju mali napríklad masírovať alebo jej chytať prsia. Túto informáciu mali podľa článku potvrdiť viacerí rodičia. V článku je taktiež uverejnené nasledovné vyjadrenie riaditeľky školy W. U.: „Keby to neboli deti potvrdili, tak by som sama neverila, že je také niečo možné.“ Predmetný článok taktiež obsahuje fotku s označením, že sa má jednať o učiteľku U. M. D. článok dostatočne určito označuje osobu navrhovateľky. Z označenia „štyridsiatnička U. M.“ ako aj z fotky žalobkyne uverejnenej v rámci článku je zrejmé, že sa jedná o navrhovateľku. Uvedená identifikácia je jednoznačne možná aj napriek tomu, že na priloženej fotke je zakrytá časť tváre navrhovateľky. Na Základnej škole U. nepôsobí žiadna iná U., a teda jednoznačne uvedený článok sa týka osoby navrhovateľky. Jednoznačná identifikácia navrhovateľky je zrejماً aj z reakcií bližšieho či širšieho okolia navrhovateľky. Navrhovateľka bola oslovená viacerými osobami z obce U. a z mesta W., ktorí ju dotazovali v súvislosti s uvedeným článkom. Jednoznačná identifikácia navrhovateľky vyplýva aj z komentárov v diskusii k článku uverejnenému na webovom portáli denníka Plus Jeden Deň. Je to zrejماً z komentárov používateľov: W. L., I. K. T., O. I. S.. V predmetnom článku sú uvedené viaceré nepravdivé tvrdenia o osobe navrhovateľky, a to najmä tvrdenia o tom, že učiteľka Základnej školy U. - U. M.:

- mala priväzovať o stoličky svojich žiakov, a tak si vynucovať disciplínu a poriadok,
- sa dala hladiť a masírovať,
- mala žiakom, ktorí boli vtedy tretiaci kázať mlčať,
- deti ju mali napríklad masírovať alebo jej chytať prsia,
- že vyššie uvádzané obvinenia na učiteľku mali potvrdiť viacerí rodičia,
- že vyššie uvádzané obvinenia na učiteľku mali potvrdiť deti.

Všetky uvedené nepravdivé a difamujúce tvrdenia závažným spôsobom zasahujú do práva navrhovateľky na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Zverejnením týchto nepravdivých tvrdení bola znížená vážnosť navrhovateľky v spoločnosti, poškodené jej dobré meno, súkromie a spôsobená značná psychická ujma. V konečnom dôsledku poškodenie osoby navrhovateľky vyplýva už aj zo samotných komentárov k predmetnému článku, resp. k iným reportážam, ktoré preberali informácie z predmetného článku alebo v nich boli publikované obdobné informácie o osobe navrhovateľky, ako tie obsiahnuté v predmetnom článku. Závažnosť zásahu do práva navrhovateľky na ochranu osobnosti podľa jej názoru spočíva v tom, že o osobe navrhovateľky boli už v minulosti šírené rôzne nepravdivé informácie. Jedná sa o informácie rozširované matkou jedného zo žiakov navrhovateľky - pani T. K.. L. K. mala v priebehu roka XXXX v obci U. ako aj v príľahlých okolitých obciach a meste W. šíriť informácie, ktorými obviňovala navrhovateľku z toho, že sa k žiakom svojej triedy v ZŠ U. mala nevhodne správať, že sa nechávala obchytkávať svojimi žiakmi (jednalo sa o žiakov prvého stupňa) a to na pleciah, rukách, bokoch, bruchu, prsiach a tam dole. Ďalej mala žiakov priväzovať ku stoličkám gumou, mala ich kopať do nôh, vyhadzovať im tašky z okna a hádzať po nich ceruzky. Navrhovateľka sa domáhala ochrany svojich osobnostných práv do ktorých bolo v roku 2012 zasiahnuté, pričom v súdom konaní vedenom Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/106/2012, bolo návrhu na začatie konania vyhovené. L. T. K., bola rozsudkom uložená povinnosť ospravedlniť sa navrhovateľke, zdržať sa ďalšieho konania a zaplatiť nemajetkovú ujmu v peniazoch ako aj trovy konania. Predmetné rozhodnutie sa stalo v priebehu tohto konania právoplatné. Poukázala na to, že väčšina adresátov považuje takto publikovanú informáciu za viac relevantnú ako tvrdenia šírené jednou, prípadne viacerými osobami bez akýchkoľvek dôkazov. Naproti tomu v predmetnom článku bolo uverejnené vyjadrenie riaditeľky ZŠ U., ktorá z jej pozície štatutárneho orgánu školy požíva vyššiu vážnosť, a tým pádom jej vyjadrenia sú verejnosťou vnímané citlivejšie a je im prikladaná väčšia relevancia. V nadväznosti na celoslovenský okruh adresátov

nepravdivých informácií je šanca navrhovateľky zamestnať sa v školstve ako učiteľka pre I. stupeň ZŠ takmer nulová. Odporca uverejnením predmetných difamujúcich informácií doslova zničil navrhovateľke život. Keďže navrhovateľka býva v obci U. kde „každý každého pozná“ a publikované klamstvá jej spôsobujú potiaže v každodennom živote, nakoľko je vystavovaná krivým pohľadom a stráneniu sa. Vyššie uvedený článok a iné obdobné reportáže zásadným spôsobom ublížili a zasiahli aj najbližšiu rodinu navrhovateľky. V dôsledku vymyslených obvinení a rozširovania nepravd o navrhovateľke, bola poškodená v jej súkromnom i pracovnom živote - zdravotne, finančne i existenčne - a to nie na niekoľko rokov, ale doživotne. Matka navrhovateľky bola tiež vystavená atakom okolia, čo zle vplývalo na jej zdravotný stav a v priebehu konania zomrela. Otec, ktorý žije v samostatnej domácnosti a je následkom úrazu ťažko zdravotne postihnutý, sa len ťažko vyrovnáva s tým, v súvislosti s čím sa o jeho jedinej dcére rozpráva. Okrem ospravedlnenia sa domáhala aj priznania nemajetkovej ujmy vo výške 80.000,- Eur, ktorú považovala vzhľadom na príkoria, ktoré jej boli v spôsobené vo všetkých oblastiach života za primeranú. Na ostatnom pojednávaní (za prítomnosti strán) navrhovateľka požiadala súd o súhlas k zmene petitu z dôvodu, že v priebehu konania došlo k právnomu nástupníctvu na strane odporcu a v zmenenom petite sa neuvádza už celé meno navrhovateľky. Súd s poukazom na ustanovenie § 95 ods. 1, 3 veta prvá O.s.p. so zmenou petitu súhlasil.

Odporca žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľku na náhradu trov konania odporcu. Bol toho názoru, že zverejnením článku realizoval právo na slobodu prejavu plne v súlade s čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, a teda ak by aj zverejnením Článku došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky (k čomu podľa názoru odporcu nedošlo), tak takýto zásah by nebol považovaný za neoprávnený, keďže podľa konštantnej súdnej praxe ani existencia zásahu do osobnostných práv nemusí nevyhnutne viesť k záveru o neoprávnenosti takého zásahu, ak zásah bol dôsledkom uplatňovania iného základného práva (v danom prípade výkon práva na slobodu prejavu), pričom vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci tento zásah nepresiahol hranice primeranosti (proporcionality). Poukázal na ustanovenie článku 26 ods. 2 Ústavy SR zaručuje slobodu tlače. Slobode prejavu sa Článkom 26 ods. (4) Ústavy SR zaručuje osobitná ochrana (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 28/96). Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) zdôraznil, že „Článok 10 nechráni iba podstatu vyjadrených myšlienok a informácií, ale takisto formu, prostredníctvom ktorej sú rozširované (rozsudok vo veci I. a N. proti K. z roku XXXX). Voľba spravodajskej techniky je výlučným oprávnením tlače, pričom žiadny súd nemôže nahradiť novinárov pri stanovení spravodajskej techniky, ktorú majú použiť (prípady Y. proti J. z roku XXXX a X. O. a ďalší proti B. z roku XXXX). Uviedol, že sloboda prejavu platí nielen pre "informácie" alebo "myšlienky", prijímané priaznivo či považované za neškodné či nedôležité, ale rovnako pre tie, ktoré sú nepríjemné, šokujú či znepokojujú: tak to chce pluralita, tolerancia a duch otvorenosti, bez ktorých neexistuje demokratická spoločnosť. Tieto princípy nadobúdajú osobitnú dôležitosť, pokiaľ ide o tlač. Tlač síce nesmie prekračovať vymedzené hranice z dôvodu ochrany dobrej povesti iných, predsa však na nej spočíva úloha šíriť informácie a myšlienky, ktoré sa týkajú politických záležitostí, ako aj tém z ostatných oblastí verejného záujmu. Úlohou tlače je nielen šírenie informácií a myšlienok. Verejnosť má súčasne právo prijímať tieto informácie a myšlienky (rozhodnutie ESLP vo veci I. v. G. z X.X.XXXX). Tvrdil že pri posudzovaní vzťahu práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby a práva na informácie je nutné rešpektovať určité špecifiká bežnej periodickej tlače, určenej na informovanie najširšej verejnosti, ktorá sa v konkrétnych prípadoch musí (predovšetkým s ohľadom na rozsah jednotlivých príspevkov a čitateľský záujem) uchýľovať k istým zjednodušeniam, takže nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že každé zjednodušenie (alebo skreslenie) musí nutne viesť k zásahu do osobnostných práv dotknutých osôb. Nemožno tak trvať na úplnej presnosti skutkových tvrdení a klásť tým vo svojich dôsledkoch na novinárov nesplniteľné nároky. Poukázal na medze prijateľnej kritiky sú rovnako ako vo vzťahu k politikom, širšie vo vzťahu k štátnym zamestnancom konajúcim v rámci výkonu svojich verejných funkcií, než vo vzťahu k súkromným osobám.“. Odporca nesúhlasil s tvrdením navrhovateľky o tom, že v jej prípade ide iba o bežného občana, ktorý má byť v rámci oprávnenej kritiky čo najviac chránený. Fotografia navrhovateľky použitá v článku bola zo strany odporcu zverejnená v súlade s ust. § 12 ods. 3 Obč. zák. (tzv. spravodajská licencia), a teda na jej zverejnenie odporca nepotreboval súhlas navrhovateľky. Uviedol, že navrhovateľka v návrhu napáda rovnako aj výroky, ktoré sú súčasťou titulku článku. Odporca však v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 18. septembra 2012, sp. zn. II. ÚS 340/09-93, v zmysle ktorého „Funkciou (účelom) titulku je upútať a zaujať čitateľa, aby si článok prečítal a až na tomto základe si osvojil tlačou ponúkané informácie a urobil si o nich vlastný úsudok. Vychádzajúc z tejto funkcie titulku, možno aj z hľadiska ochrany práva na súkromie dotknutých osôb vo všeobecnosti akceptovať a tolerovať, že sa v titulku objavujú expresívnejšie, provokujúce či zveličujúce vyjadrovacie prostriedky, a to najmä vtedy, ak ide o médium

bulvárneho typu.“. Autorka článku vychádzala pri jeho príprave z informácií poskytnutých riaditeľkou ZŠ U. T. W. U., ktoré si zároveň overovala aj u rodičov žiakov navštevujúcich základnú školu v predmetnej obci a u policajnej hovorkyne Y. T. G. sa viackrát pokúšala zastihnúť aj samotnú navrhovateľku, čo sa jej však nepodarilo. Odporca poukázal na ust. § 4 zákona č. 167/2008 Z.z. p periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon), v zmysle ktorého je odporca povinný zachovávať mlčanlivosť o zdroji informácií získaných na zverejnenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve a o obsahu týchto informácií tak, aby sa nedala zistiť totožnosť zdroja, ak o to požiadala fyzická osoba, ktorá informáciu poskytla, a aby sa odhalením obsahu informácií neporušili práva tretích osôb. To isté konštatovala Európska komisia vo svojej správe zo dňa 1.3.1994 (§ 64), keď uviedla, že ochrana zdrojov, z ktorých novinári čerpajú informácie, je zásadným prostriedkom, ktorý umožňuje tlači informovať verejnosť o záležitostiach verejného záujmu. Zverejnenie zdroja informácie nie je konformné s čl. 10 Dohovoru. Okrem toho ESLP zdôraznil, že celkové obmedzenie dôverného charakteru novinárskych zdrojov volá po čo najprísnejšom preskúmaní zo strany súdu.

K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že peňažná náhrada nemajetkovej ujmy má subsidiárny charakter a prichádza do úvahy len vtedy, keď sa nefinančné zadosťučinenie javí ako nepostačujúce, t.j. v prípadoch vzniku nemajetkovej ujmy značnej intenzity. Odporca mal za to, že v konaní navrhovateľka nepreukázala, žeby jej v dôsledku uverejnenia článku vznikla ujma značnej intenzity, a teda nie sú splnené predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Súd v konaní vypočul svedkov dožiadaným súdom v U. B. P., kde boli prítomní právni zástupcovia účastníkov, a to N.. T. R., ktorá uviedla, že si prečítala predmetný článok, kde bola zverejnená spoločná fotografia, kde navrhovateľka sedí a ona sama na to upozornila navrhovateľku. Na základe tohto článku v novinách Plus 1 Deň sa rozpútala diskusia v obci, určití ľudia s týmto článkom súhlasili a určití nesúhlasili. Podľa jej názoru tých, čo s článkom súhlasili bola väčšina. Uviedla, že ona s bývalou učiteľkou T. T. pripravila stanovisko adresované denníkom, ktoré túto informáciu zverejnili ako aj televízií T., v ktorom uviedli svoj názor, že sa nestotožňujú s informáciami uvádzanými v článku a k stanovisku sa pripojili viac ako sto podpisov občanov obce U.. Svedkyňa potvrdila, že kandidovala v obci na funkciu starostky a vo voľbách neuspela a bolo jej povedané, že práve z dôvodu, že pripravovala vyššie uvedené stanovisko a preto bola nedôveryhodnou osobou. Potvrdila, že sa stretla s názormi ľudí, že to čo je uverejnené v médiách u ľudí vyvoláva dojem, že je to pravda. V obci sa vyvolávali diskusie ohľadom tohto článku. Ľudia pochopili, že sa jedná o osobu navrhovateľky, reakcie ľudí boli pozitívne aj negatívne, niektorí sa z toho doslovne tešili. Informáciu z predmetného článku prevzali aj obecné noviny. Pri získavaní podpisov k stanovisku na podporu navrhovateľky, sa stretla s reakciami ľudí, ktorí považovali navrhovateľku za čestnú a preto podpísali, ale boli aj ľudia, ktorí sa obávali o svoje deti a vnúčatá a boli aj takí, ktorí verili tomu, čo bolo napísané v článku. Uviedla, že navrhovateľku považuje za čestného človeka, je pracovitá, vedie zodpovedný život a je vždy ochotná pomôcť a má pozitívny vzťah k ľuďom. Potvrdila, že medializácia navrhovateľky zle vplýva na jej zdravie ako aj zdravie jej matky.

Svedkyňa T.. Q. G. uviedla, že je bývalou kolegyňou navrhovateľky. Uviedla, že bola nútená zmeniť zamestnanie po zverejnení predmetného článku, pretože na škole kde spolu učili nastala šikana k navrhovateľke zo strany vedenia. Vypočúvali ju ako svedkyňu a po jej výpovedi sa zmenil prístup vedenia školy k jej osobe, preto ona a ešte ďalšia kolegyňa z rovnakého dôvodu odišli pracovať inde a tým dali najavo postoj k tomu čo sa dialo. Svedkyňa bola sklamaná z toho čo sa dialo, do práce chodila so stresom. Doslova uviedla, že článok nebol pravdivý a bol hygienizmom. Ľudia sa jej vypytovali čo je to za učiteľku v škole, každému musela vysvetľovať a vyvracať, že to nie je pravda. Vysvetľovala to aj žiakom. Celá situácia bola hrozná, stalo sa, že na nástenke v škole bola vystrihnutá hlava navrhovateľky. Navrhovateľka často plakala. Ľudia to brali ako senzáciu a neprávom odsudzovali navrhovateľku. Žiaci chodili bezdôvodne vyzvárať k domu navrhovateľky a matka navrhovateľky to tiež zle znášala a nevychádzala von. Pričom samé deti jej potvrdili, že to nebola pravda, to čo bolo napísané o navrhovateľke v článku. Svedkyňa potvrdila, že navrhovateľka bola svedomitá, poctivá a nebola benevolentná. Svedkyňu oslovila jedna známa, doslova, že či je kamarátka tej pedofilky. Riaditeľka školy jej hovorila, že čo je za charakter keď bola svedčiť v prospech navrhovateľky. Boli aj takí kolegovia, ktorí otvorene nepovedali, že tomu neveria. Potvrdila, že medializovaná situácia veľmi zle pôsobila na navrhovateľku a jej psychiku. Predtým bola sebavedomá, usmiata a po medializácii sa to v nej zlomilo, plakala a nezvládala to. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľku uznávala ako kvalitného pedagóga a mala s ňou vzťah na úrovni kolegyň, nie sú kamarátky, ale ich vzťah sa prehýbil po medializácii. Potvrdila, že navrhovateľka už nemá také sebavedomie ako mala predtým.

Svedok L.. P. L. U. nviský uviedol, že má pocit strachu z výpovede, cítil sa zmätený, frustrovaný. D., že má strach, že dopadne ako navrhovateľka a že žije v obave a strachu. Nakoľko to, že vypovedal v prospech navrhovateľky bolo príčinou, že dvakrát mu nepriznali odmenu a cítil diskrimináciu voči svojej osobe. Je mu upierané právo na svoj vlastný názor, pokiaľ nekorešponduje s názorom vedenia školy. Potvrdil, že v základnej škole učí osem rokov, odtiaľ pozná navrhovateľku. O navrhovateľke počul, že je nepríjemný človek a že má zvláštne metódy práce, že je zásadová a nanucuje svoje názory a že bije deti po holom zadku. Preto si ju začal všímať a zistil, že na porady chodila vždy pripravená a postupne sa jeho názor menil. Deti, ktoré učila navrhovateľka boli najlepšie pripravené a postupne sa menil jeho názor na navrhovateľku. Spoločne riešili pracovné problémy. Po publikovaní článku celá obec rozprávala iba o tom. Videl fotografiu navrhovateľky v novinách, spoznal ju aj napriek tomu, že mala oči prelepené páskou a kamarát sa ho pýtal, či majú v škole masážny salón. O incidente rozprávali aj žiaci v škole. Podpichovali ostatných spolužiakov, že či sa učia v masážnom salóne. Veľa ľudí bolo takých, čo tomuto článku uverili a neskúmali či je to pravda. Navrhovateľka bola vedením školy poslaná na psychologické vyšetrenie. Potvrdil, že kolegyne, s ktorými mal dobrý vzťah zo školy odišli po tomto incidente a potvrdil, že navrhovateľka sa držala len kvôli svojej chorej starej matke. V obci sa rozdelili občania na dve strany, na tých čo boli s ňou a tých čo boli proti nej. Ľudia ju očierňovali a je šokujúce, že niečo také je možné, že sa niekto nevinný dostane do takej situácie. Potvrdil, že navrhovateľka je svedomitá, priateľská, empatická, nezištná, pracovala nadštandardne, bola ochotná pre žiakov pracovať aj v sobotu. Potvrdil, že navrhovateľka bola poslankyňou obecného zastupiteľstva.

Svedkyňa T.. W. U., riaditeľka školy, uviedla, že navrhovateľku pozná štrnásť rokov a od roku 2009 je riaditeľkou. Uviedla, že v roku 2011 prišla prvá sťažnosť na navrhovateľku a v roku 2012 jej postúpili sťažnosť z Ministerstva školstva SR. Predmetom sťažnosti bolo nevhodné správanie sa navrhovateľky k žiakom. Uviedla, že citácia v článku „Najprv tresty, potom masáž pŕs“ nie je jej citáciou, pretože ona nikdy o masáži pŕs nehovorila. Potvrdila, že hovorila s redaktorkou denníka Plus 1 Deň a odkázala ju na vyjadrenie v Markíze a upozornila ju na to, že vec je v súdnom konaní. Potvrdila, že článok čítala, nakoľko jej ho ukázala kolegyňa, bolo to asi deň po jeho vydaní. Potvrdila, že niektoré informácie v článku boli podľa nej preexponované a zveličené a napríklad masáž pŕs bola pre ňu novinka. Uviedla, že nikdy redaktorku nepovedala, „že pani U. T. si mala vynucovať disciplínu a poriadok priväzovaním detí o stoličky, mala sa nechať hladieť, masírovať a nechať si chytať pŕsia“. Po prečítaní článku bola sklamaná a nahnevaná, že niečo také sa môže zverejniť. Boli uverejnené vyjadrenia, ktoré však ona nikdy nepovedala. Uviedla, že ona nemá vedomosť kde redaktorka získala fotografie navrhovateľky, pretože ona jej dala iba fotografiu prázdnej triedy školy. Svedkyňa uviedla, že rodičia niektorých detí tvrdili, že sa navrhovateľka nevhodne správa k ich deťom a preto bolo zvolané mimoriadne rodičovské združenie. Uviedla, že ona sa s redaktorkou nerozprávala ani o súdnom konaní, ktoré má pani navrhovateľka s pani K.. Uviedla, že kolegovia v škole jednoznačne odsúdili článok, napriek tomu však svedkyňa verí, že navrhovateľka sa k žiakom nevhodne správala. Rodičia tvrdili, že navrhovateľka priväzovala deti bielizňovou gumou o stoličky a deti jej mali vykonávať masáže, vo veci však prebiehalo trestné konanie.

Svedkyňa N.. U. P., redaktorka - zamestnankyňa odporcu, uviedla, že po odvysielaní reportáže televízii T. jej nadriadená prikázala spracovať tento prípad. Nebol to tip od čitateľa, ale iniciatíva vyšla od iného média. Najprv išla do školy, kde sa rozprávala s riaditeľkou, ktorá jej potvrdila to, čo bolo obsahom článku. Povedala, že viaceré deti potvrdili to, čo sa uvádzalo v článku. Keď sa chcela stretnúť osobne s navrhovateľkou, pýtala sa ľudí v dedine kde býva. Jedna pani z rodičov žiakov jej doniesla fotku syna alebo dcéry, ktorého navrhovateľka učila a z tejto fotky si urobila reprofoto. Rodičia jej potvrdili, že počuli, že sa niečo také dialo. Na to kontaktovala policajnú hovorkyňu, ktorá potvrdila, že bolo vo veci dané trestné oznámenie, vyšetrením sa však nič nepreukázalo, čo aj v článku uviedla. V dome navrhovateľky viackrát zvonila, avšak nikto jej neotváral. Uviedla, že čerpala z webových stránok Markízy a volala aj redaktorovi do Markízy. Uviedla, že ona sama so žiakmi nehovorila. Riaditeľka o masáži pŕs nehovorila. Uviedla, že v článku použila iba to, čo sa dozvedela od riaditeľky školy a z reportáže v Markíze a od policajnej hovorkyne a tiež od rodičov, s ktorými hovorila na dedine. Hrubý materiál k článku si nearchivovala a záznamy respondentov na ulici si nerobila. V obci bola asi tri, štyri hodiny. Ľudí v obci oslovila pred obchodom, a to po návšteve školy. O uverejnení článku rozhoduje vedúci vydaja. Riaditeľka jej uviedla, že navrhovateľka už nie je učiteľkou základnej školy. Mená respondentov si nezapisovala, nakoľko ich nelegitímuje.

Súd sa v konaní oboznámil s pripojenými spismi, a to spisom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7CPr/2/2013, z ktorého zistil, že navrhovateľka sa domáhala neplatnosti výpovede z pracovného pomeru voči Základnej škole U.. Rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 26.02.2014 bolo určené, že výpoveď daná navrhovateľke je neplatná. Rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1CoPr/4/2014 zo dňa 16.09.2015. Z obsahu spisu súd zistil, že výpoveď bola daná navrhovateľke z dôvodu nadbytočnosti k čomu malo dôjsť po medializácii navrhovateľky v súvislosti s nepravdivými údajmi ohľadne jej vyučovacích metód a skutočností uvádzaných v článku, ktorý je predmetom tohto konania.

Z vyšetrovacieho spisu Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 1Pn/569/2012 súd zistil, že trestné oznámenie z podozrenia prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže bolo odmietnuté, nakoľko vyšetrovateľ zistil skutočností vylučujúce, že by bol spáchaný takýto prečin. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.06.2012.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/106/2012 súd zistil, že navrhovateľka sa domáhala ochrany osobnosti od T. K. - matky dieťaťa, ktorého učila navrhovateľka, nakoľko táto rozširovala o navrhovateľke po obci nepravdivé údaje, ktoré sa uvádzali aj v článku, ktorý je predmetom tohto konania. Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 10.10.2013 návrhu navrhovateľky vyhovel v plnom rozsahu a Krajský súd v Košiciach na odvolanie protistrany rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v konaní 6Co/13/2014. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 03.08.2015.

Vydanie a existencia článku, ktorý bol predmetom tohto konania medzi účastníkmi sporný nebol.

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy SR a článku 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ Výšku náhrady podľa § 13 ods. 2 OZ určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím na vyššie uvedené zákonné ustanovenia súd mal za to, že boli splnené podmienky na to, aby bolo čiastočne návrhu vyhovené. V časti ospravedlnenia súd posúdil návrh za plne dôvodný a v časti nemajetkovej ujmy za čiastočne dôvodný. Ustanovenie § 11 OZ poskytuje ochranu voči takým zásahom, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu tým, že znižujú jeho vážnosť a dôstojnosť v očiach spoluobčanov a tak ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie sa v spoločnosti. Zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Musí ísť o jednanie proti mravnej integrite znížovanie dôstojnosti, vážnosti, cti o jednanie z hľadiska vzťahu k spoluobčanom a o jednanie ohrozujúce postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Forma ochrany a tým aj súdneho výroku a reparácie následkov závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov napraviť. V tomto konkrétnom prípade súd konštatuje, že navrhovateľka je osobou v obci ktorej býva verejne známou, aktívnou aj v mimopracovnej činnosti v obci. Odporca sa pri vydávaní článkov, ktoré sú predmetom tohto konania sa očividne neriadil etickými zásadami. Aj keď odporca k Etickému kódexu novinára nepristúpil, čo je súdu známe z jeho činnosti,

aj tak by mal mať na zreteli určitú formu etiky. V konaní bolo preukázané, že uverejnil o navrhovateľke nepravdivé informácie difamujúceho charakteru, ktoré jej spôsobili psychickú traumu a tiež zasiahli do vzťahov rodinných a pracovných a mali vplyv aj na jej profesné uplatnenie, čo je zo strany odporcu obzvlášť necitlivé. Z výpovede autorky článku je zrejmé, že nemala potvrdené žiadne informácie, tie boli voči navrhovateľke skôr kusé, keďže s ňou vôbec nehovorila. Celý článok tak vyznieva voči navrhovateľke bezcitne až surovo a bezohľadne. Z toho vyplýva iba záujem odporcu o senzáciu a pútavý článok pre čitateľov. V konaní bolo svedecky a listinnými dôkazmi preukázané, že skutočnosti uvádzané v článku boli nepravdivé. Navrhovateľka predstavovala pre odporcu objekt záujmu, ktorý zrejme zvyšoval predajnosť jeho časopisu (novín). Odporca sa bránil, že prevzal tému z iného média, čo ho v nijakom ohľade neospravedľuje. Súd poukazuje na to, že skresľujúce, nepravdivé tvrdenia, ktoré sú difamujúceho charakteru ani nemusia spôsobiť ohrozenie osobnostného práva, stačí, že sú schopné ohroziť osobnostné práva, a to najmä dôstojnosť a vážnosť človeka. V konaní však bolo preukázané, že publikovanie článku zasiahlo a porušilo osobnostné práva navrhovateľky, a to najmä jej občiansku česť, dôstojnosť a vážnosť. To potvrdili svedkovia P. U., Q. G. a T. R.. H. riaditeľka školy, svedkyňa W. U., nepotvrdila, ba poprela, že by poskytla autorke článku informácie a nevyslovila výroky, ktoré jej v skutočnosti v článku pripisovali ako jej citáciu. Autorke článku poskytla všeobecné informácie a odkázala ju na vyjadrenie v televízii T.. Média majú nepochybne vplyv na vytváranie verejnej mienky, najmä na malom meste, či dedine a súd sa stotožňuje s tvrdením navrhovateľky v tom, že uverejnený článok ju až dehonestoval. Každý človek má právo brániť sa pred nepravdivými či pravdu skresľujúcimi údajmi. V konaní bolo preukázané, že odporca článkom, ktorý je predmetom konania, zasiahol citlivú osobnú oblasť navrhovateľky a narušil jej súkromie. Rozhodujúcou otázkou pre posúdenie akceptovateľnosti uverejneného článku (reportáže) v konkrétnom prípade je preto otázka jeho primeranosti, teda či obmedzenie práva na slobodu prejavu zodpovedá zásade proporcionality. Na tento účel judikatúra ESLP i Ústavného súdu SR a prax všeobecných súdov využíva test proporcionality založený na hľadaní odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade "hovoriť", resp. uverejnil informáciu. Ustanovenie § 11 Obč. zák. poskytuje ochranu voči takým zásahom, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu tým, že znižujú jeho vážnosť a dôstojnosť v očiach spoluobčanov a tak ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie sa v spoločnosti. Zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Musí ísť o jednanie proti mravnej integrite, znižovanie dôstojnosti, vážnosti, cti, o jednanie z hľadiska vzťahu k spoluobčanom, o jednanie ohrozujúce postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Forma ochrany a tým aj súdneho výroku a prípadnej reparácie následkov závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov nápravy. Základnou právnou situáciou, z ktorej treba vychádzať pri riešení konkurencie práva na informácie na strane jednej a práva na ochranu osobnosti na strane druhej je fakt, že v oboch prípadoch ide o základné ústavné práva. Pri súbežnej realizácii oboch týchto ústavných práv musí dôjsť k obmedzeniu práva jedného v prospech zachovania práva druhého. Rozpor medzi právom na informácie a právom na ochranu osobnosti nie je neprekonateľný, treba hľadať možnosť súladu zachovania práva na ochranu osobnosti bez nadmerného obmedzenia práva na informácie a s ním súvisiacu slobodu prejavu. Je potrebné robiť rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi treba umiestniť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, vernosti, objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná ak vytykané prejavy sú zásadne nepravdivé, alebo pravdu skresľujúce. V uverejnenej reportáži nešlo v žiadnom prípade o objektívne informovanie a uplatňovanie slobody šírenia informácií, ale jednoznačne sa jedná o umelé vyprodukované senzácie, za účelom pritiahnúť viac čitateľov a zvyšovať zisky odporcu na úkor zásahu do práv navrhovateľky a vôbec sa nedá hovoriť o spravodajskej licencií, tak ako to tvrdil odporca. Nepravdivé informácie (majúce sexuálny podtón) uverejnené odporcom o navrhovateľke sú tak závažného charakteru a sú objektívne spôsobilé poškodiť kohokoľvek, pričom v prípade navrhovateľky sa jedná o špecifický prípad v tom, že je učiteľkou prvého stupňa základnej školy v obci a regióne kde každý každého pozná. Šírenie informácií ktoré boli publikované jednoznačne diskvalifikujú navrhovateľku na akýkoľvek ďalší výkon jej profesie. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že navrhovateľka napriek tomu, že bola úspešná v konaní o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, aj napriek tomu jej zamestnávateľ neprideľuje prácu. V konaní bolo preukázané, že tvrdenia v článku týkajúce sa masáže pfs a priväzovania žiakov o stoličky neboli pravdivé a spôsobili navrhovateľke množstvo problémov a traumu na celý život. O tom, že odporcovi išlo len o senzáciu a tzv. bombový titulok svedčí aj tá skutočnosť, že nepravdivé informácie uverejnil dva roky po tom ako bolo podozrenie z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže odmietnuté, o čom mal vedomosť od policajnej hovorkyne. V tomto konkrétnom prípade nemožno hovoriť ani o zvýšenej ochrane tvrdení urobených v dobrej viere a konanie odporcu pri vydaní článku nemožno považovať ani za ospravedlniteľný omyl. Nepravdivé tvrdenia týkajúce sa „špecifických praktík,, výkonu práce

navrhovateľky ako učiteľky zasahujú negatívne do verejnej mienky o nej. Navrhovateľku publikovaný článok postavil do polohy nemorálneho človeka.

Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol v časti ospravedlnenia tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom do požadovaného znenia (textu) ospravedlnenia súd nezasahuje.

Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy, ktorú si navrhovateľka ohodnotila na sumu 80.000,- Eur, ktorú považuje za primeranú vzhľadom na ujmu, ktorú navrhovateľka pocítila publikovaním článku. Podľa názoru súdu suma 15.000,- Eur, ktorá bola navrhovateľke priznaná odráža výšku zadosťučinenia a zodpovedá závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy a zároveň je aj dostačujúcim odstrašujúcim účinkom a pôsobí preventívne voči odporcovi, ako aj voči ostatným vydavateľom tlače. Súd vychádzal z toho, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľky ako fyzickej osoby došlo vydaním článku v novinách, ktoré majú vysokú predajnosť (sú tzv. bulvárneho charakteru) a teda zabezpečuje širokú publicitu. Preto súd dospel k názoru, že je potrebné priznať navrhovateľke aj nemajetkovú ujmu. K tejto sume súd dospel voľnou úvahou s prihliadnutím na skutočnosť, že denník, ktorý publikoval článok má celoštátnu pôsobnosť a ani rozsiahlejším dokazovaním by sa súdu nepodarilo zistiť reakciu čitateľov prípadne aj tých, ktorí o článku len počuli a aký názor si o navrhovateľke utvorili. Z výpovedí svedkov ako aj z výpovede navrhovateľky bolo preukázané, že reakcie v spoločnosti a v rodinnom prostredí na tieto články boli rôzne. Súd má za to, že zadosťučinenie, o ktorom rozhodol v peniazoch slúži iba k zmierneniu spôsobenej ujmy, nie však k potrestaniu odporcu a s prihliadnutím na spôsob a dĺžku zásahu (článok je stále na webe) ako aj jeho nepriaznivý následok, súd mal za to, že je potrebné rozhodnúť aj o zadosťučinení v peniazoch. Odporca profituje na predaji časopisov a novín, preto musí niesť aj dôsledky za to, keď informuje širokú verejnosť nepravdivo, až difamujúco. Sumu, ktorú si navrhovateľka uplatnila ako sumu za nemajetkovú ujmu, súd považoval s prihliadnutím na spoločenské pomery v Slovenskej republike za neprimerane vysokú, preto vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky nad 15.000,- Eur zamietol. Táto suma predstavuje zmiernenie následkov, ktoré vyvolali články na prežívanie a psychiku navrhovateľky. Pri posudzovaní zásahu zo strany odporcu a určovaní sumy náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd zohľadnil to:

1/ O kom bol uverejnený článok a do koho osobnostnej sféry zasiahol. Navrhovateľka je bežný občan, ktorý je čo najviac chránený a podľa toho mal žalovaný k príprave a zverejneniu článku pristupovať s vyššou opatnosťou.

2/ Čo bolo obsahom článku. Obsahom reportáže - článku bolo závažné obvinenie - obťažovanie maloletých detí. Napriek závažnosti obsahu článku a citlivosti uvádzaných obvinení, odporca si ani dostatočne nepreveril všetky dostupné informačné zdroje a ani o nich objektívne neinformoval. Naopak vychádzal z informácií anonymných rodičov, odvolával sa na slová riaditeľky ZŠ U., tá však vo svojej výpovedi v tomto konaní uviedla, že redaktorku odporcu odkázala na to čo bolo odvysielané v TV T..

3/ Kde bol článok uverejnený. V danom prípade sa jedná o uverejnenie difamačných informácií v celoštátnom denníku s vysokou čítanosťou a zároveň uverejnenie prostredníctvom siete internet.

4/ Kedy bol článok uverejnený. Článok odporca vydal po 2 rokoch od údajného nevhodného správania navrhovateľky, čo vylučuje akúkoľvek verejnú požiadavku na bezodkladnom informovaní o týchto obvineniach. Práve naopak, vzhľadom na uplynulý čas mal odporca lepšie a podrobnejšie preveriť všetky anonymné a nepotvrdené obvinenia, nakoľko sa jednalo už o dva roky staré skutočnosti.

5/ Ako boli informácie v článku formulované. Z obsahu a formy článku je nepochybné, že cieľom nebola snaha poukázať na všeobecné problémy, či snaha poukázať na riziká, ktorým môžu byť deti v škole vystavované, ale snaha vyvolať určitú senzáciu na úkor navrhovateľky, teda snaha o zvýšený záujem čitateľov a zvýšenie ziskov odporcu. Toto tvrdenie preukazuje aj fakt, že k uverejneniu článku so sporným obsahom a formou došlo aj napriek skutočnosti, že hovorkyňou KR PZ bolo potvrdené, že zo strany navrhovateľky v tejto súvislosti nedošlo k spáchaniu trestného činu a trestné stíhanie už od roku 2012 nebolo proti nej vedené.

Výška nemajetkovej ujmy, ktorú súd určil je aj v súlade s požiadavkou spravodlivosti a podľa názoru súdu iným spôsobom nie je možné zmierniť následky spôsobené navrhovateľke publikovaným článkom

i keď žiaden rozsudok nemôže traumou navrhovateľky úplne vyliečiť. Keďže súd návrhu v plnom rozsahu nevyhovel v časti nemajetkovej ujmy nad 15.000,- Eur návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 v spojení s § 149 ods.1 O.s.p. O.s.p., nakoľko navrhovateľka mala v konaní úspech čiastočný a výška nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu. Uplatnené trovy konania sú vyčíslené v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Za tarifnú hodnotu, z ktorej si uplatnil právny zástupca navrhovateľky odmenu za jeden úkon právnej služby, považoval sumu vo výške 15.000,- Eur, ktorá bola priznaná navrhovateľke ako náhrada nemajetkovej ujmy.

Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2014 je 328,38 Eur (320,34 Eur + 8,04 Eur režijný paušál). Vo veci boli v roku 2014 vykonané celkovo 2 úkony právnej služby:

- Prevzatie a príprava právneho zastúpenia (09.07.2014) - 328,38 Eur,
- Podanie návrhu na začatie konania (14.07.2014) - 328,38 Eur.

Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 je 328,73 Eur (320,34 Eur + 8,39 Eur režijný paušál). Vo veci bolo v roku 2015 vykonaných celkovo 6 úkonov právnej služby:

- Účasť na pojednávaní (16.02.2015) - 328,73 Eur - meritórne,
- Porada s klientom (27.03.2015) - 328,73 Eur,
- Účasť na pojednávaní dožiadaný súd v Spišskej Novej Vsi (30.03.2015) - 649,07 Eur (320,34 x 2 za každé začaté dve hodiny + 8,39) - meritórne,
- Porada s klientom (28.09.2015) - 649,07 Eur (320,34 x 2 za každú skončenú hodinu + 8,39),
- Účasť na pojednávaní (30.09.2015) - 82,18 Eur - nemeritórne (odmena vo výške 1),
- Účasť na pojednávaní dožiadaný súd v Liptovskom Mikuláši (15.12.2015) - 328,73 Eur - meritórne.

Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 je 328,92 Eur (320,34 Eur + 8,58 Eur režijný paušál). Vo veci boli v roku 2016 vykonané celkovo 2 úkony právnej služby:

- Písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie (15.04.2016) - 328,92 Eur,
- Účasť na pojednávaní (20.04.2016) - 328,92 Eur - meritórne.

Spolu tarifná odmena vrátane režijného paušálu za úkony právnej služby vykonané v roku 2014, 2015 a 2016: 3.681,11 Eur.

Náhrada za stratu času právneho zástupcu žalobcu je vypočítaná podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z..

Náhrada za stratu času právneho zástupcu žalobcu cestou z a na pojednávanie zo dňa 16.02.2015, teda cesta Košice - Bratislava a späť = 5 hodín 10 min. z Košíc do Bratislavy a 5 hod. 10 min. z Bratislavy do Košíc, t.j. spolu 22 zmeškaných polhodín x 13,98 Eur (1/60 z výpočtového základu 839,- Eur), čiže suma 307,56 Eur.

Náhrada za stratu času právneho zástupcu žalobcu cestou z a na pojednávanie zo dňa 30.03.2015, teda cesta Košice - Spišská Nová Ves a späť = 1 hodina 15 min. z Košíc do Spišskej Novej Vsi a 1 hod. 15 min. zo Spišskej Novej Vsi do Košíc, t.j. spolu 6 zmeškaných polhodín x 13,98 Eur (1/60 z výpočtového základu 839,- Eur), čiže suma 83,88 Eur.

Náhrada za stratu času právneho zástupcu navrhovateľky cestou z a na pojednávanie zo dňa 30.09.2015, teda cesta Košice - Bratislava a späť = 5 hodín 10 min. z Košíc do Bratislavy a 5 hod. 10 min. z Bratislavy do Košíc, t.j. spolu 22 zmeškaných polhodín x 13,98 Eur (1/60 z výpočtového základu 839,- Eur), čiže suma 307,56 Eur.

Náhrada za stratu času právneho zástupcu navrhovateľky cestou z a na pojednávanie zo dňa 15.12.2015, teda cesta Košice - Liptovský Mikuláš a späť = 1 hodina 50 min. z Košíc do Liptovského Mikuláša

a 1 hod. 50 min. z Liptovského Mikuláša do Košíc, t.j. spolu 8 zmeškaných polhodín x 13,98 Eur (1/60 z výpočtového základu 839,- Eur), čiže suma 111,84 Eur.

Náhrada za stratu času právneho zástupcu navrhovateľky cestou z a na pojednávanie zo dňa 20.04.2016, teda cesta Košice - Bratislava a späť = 5 hodín 10 min. z Košíc do Bratislavy a 5 hod. 10 min. z Bratislavy do Košíc, t.j. spolu 22 zmeškaných polhodín x 14,30 Eur (1/60 z výpočtového základu 858,- Eur), čiže suma 314,60 Eur.

Spolu náhrada za stratu času: 1.125,44 Eur.

Náhrada vynaložených cestovných výdavkov právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávanie dňa 16.02.2015 (Košice - Bratislava späť) je 208,85 Eur.

Náhrada vynaložených cestovných výdavkov právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávanie dňa 30.03.2015 (Košice - Spišská Nová Ves späť) je 50,21 Eur.

Náhrada vynaložených cestovných výdavkov právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávanie dňa 30.09.2015 (Košice - Bratislava späť) je 207,97 Eur.

Náhrada vynaložených cestovných výdavkov právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávanie dňa 15.12.2015 (Košice - Lipt. Mikuláš späť) je 82,57 Eur.

Náhrada vynaložených cestovných výdavkov právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávanie dňa 20.04.2016 (Košice - Bratislava späť) je 205,89 Eur.

Spolu náhrada vynaložených cestovných výdavkov právneho zástupcu navrhovateľky predstavuje sumu: 755,49 Eur.

Tabuľky ako bolo vypočítané cestovné sa nachádzajú v súdnom spise na č.l. 259-264 spolu s kópiami technických preukazov vozidiel. Cestovné bolo účtované v súlade s ustanovením § 15 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov, vychádzajúc z ust. § 7 ods. 2 a 3 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, v spojení s opatrením MPSVaR SR č. 181/2008, účinným od 24.05.2008 a opatrením č. 632/2008, účinným od 01.09.2009 o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách.

Trovy právneho zastúpenia vrátane náhrad tak predstavujú spolu s DPH sumu vo výške 5.562,04 Eur. Právny zástupca navrhovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty. Odmena a náhrady sa tak podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. zvyšujú o daň z pridanej hodnoty. Teda o 20 % zo sumy 5.562,04 Eur, čo je 1.112,40 Eur. Celkové trovy právneho zastúpenia vrátane DPH = 6.674,44 Eur.

Náhrada vynaložených cestovných výdavkov navrhovateľky na pojednávanie dňa 16.02.2015 (Slovinky - Bratislava a späť), 30.03.2015 (Slovinky - Spišská Nová Ves a späť), 30.09.2015 (Slovinky - Bratislava a späť), 15.12.2015 (Slovinky - Liptovský Mikuláš a späť) a 20.04.2016 (Slovinky - Bratislava a späť) predstavuje spolu sumu 693,98 Eur. Navrhovateľka hradila súdny poplatok za podaný návrh vo výške 2.466,- Eur, avšak podľa zásady úspechu zodpovedá súdny poplatok vo výške 66,- Eur plus 450,- Eur (za nemajetkovú ujmu), spolu 516,- Eur. Za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvorila spis a boli podané elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom bola navrhovateľka zaviazaná na zaplatenie spolu 9,- Eur (3 podania podľa zák.č.71/1992 Zb. v platnom znení, pol. 20a). Celková náhrada trov konania spolu predstavuje sumu 7.893,42 Eur. Náhradu trov konania súd zaviazal zaplatiť odporcu na účet právneho zástupcu navrhovateľky s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p.. Právny zástupca navrhovateľky si nesprávne uplatnil za pojednávanie dňa 30.03.2015 úkon meritórne pojednávanie, keď toto bolo nemeritórne, preto mu patrí zaň 1 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 4 posledná veta vyhlášky o odmenách advokátov.

O trovách štátu súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 148 ods. 1 O.s.p. a neúspešného odporcu zaviazal na náhradu svedočného vo výške 44,60 Eur, ktoré bolo hradené zo štátnych finančných prostriedkov.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

- z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,
- v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,
- odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku, ktorý bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú to ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.